

der kan være »noget galt«, indebærer således ikke, at der efter bestemmelsen foreligger mistanke om et strafbart forhold.

Såfremt den pågældende myndighed f.eks. fra naboer, konkurrenter eller ansatte i virksomheden modtager anmeldelse om forhold, som efter deres karakter er strafbare, må det bero på en konkret vurdering, om der foreligger en mistanke som angivet i bestemmelsen. I den forbindelse må det bl.a. indgå, hvor troværdig anmeldelsen forekommer, hvor konkret de pågældende forhold er angivet, og om der i øvrigt – det vil sige i de oplysninger, som myndigheden herudover er i besiddelse af – er holdepunkter for, at der kan foreligge et strafbart forhold. En anmeldelse vil således ikke i sig selv skabe grundlag for en mistanke som angivet i bestemmelsen, hvis anmeldelsen ikke indeholder bl.a. tilstrækkeligt konkretiserede oplysninger om de pågældende forhold.

I tilfælde, hvor der – bl.a. på grundlag af de anførte retningslinier – ikke med rimelig grund foreligger mistanke om et strafbart forhold, finder bestemmelsen i stk. 1 ikke anvendelse. Det betyder, at den foreslåede bestemmelse ikke medfører begrænsninger i de beføjelser, som myndigheden har efter den pågældende særlovgivning.

Må det derimod konstateres, at der foreligger en mistanke af den angivne karakter, indebærer den foreslåede bestemmelse, at tvangsindgreb over for den mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene kan gennemføres efter reglerne i retsplejeloven om strafferetsplejen, jf. dog stk. 2 nedenfor. Det gælder som nævnt, uanset om mistanken foreligger på forhånd – det vil sige før iværksættelsen af det pågældende tvangsindgreb – eller mistanken først opstår efter, at tvangsindgrebet er iværksat (f.eks. i forbindelse med gennemførelsen af et kontrolbesøg).

Det anførte skal imidlertid ses i lyset af, at formålet med den foreslåede bestemmelse som beskrevet ovenfor er at trække en grænse mellem på den ene side de tvangsindgreb, der kan foretages af de enkelte forvaltningsmyndigheder uden for strafferetsplejen, og på den anden side de tvangsindgreb, der alene kan foretages af politiet efter retsplejelovens regler om straffe- retsplejen.

I den forbindelse bør der ikke kunne opstå situationer, hvor den pågældende forvaltningsmyndighed er afskåret fra selv at tilvejebringe fornødne oplysninger mv., men hvor det materiale, der foreligger, samtidig er så generelt og ukonkret, at det ikke er muligt at vurdere, om der er grundlag for iværksættelse af straffeprocessuelle indgreb som f.eks. beslaglæggelse. I gi-

vet fald ville der være tilfælde, hvor nødvendige oplysninger til brug for kontrol mv. ikke kunne tilvejebringes efter nogen af de gældende regelsæt.

På den baggrund indebærer bestemmelsen, at den pågældende myndighed også i de nævnte tilfælde er berettiget til at anvende sine beføjelser efter særlovgivningen med henblik på at fremskaffe oplysninger i det omfang, det må anses for nødvendigt for, at myndigheden kan vurdere, om der er tale om en sag, som bør overgives til politiet, og for, at politiet kan vurdere, om der – også ud fra ressourcemæssige hensyn – er fornødent grundlag for at iværksætte strafferetlig efterforskning (herunder beslaglæggelse mv.).

Det forudsættes derfor bl.a., at myndigheden – f.eks. ved optælling af den pågældende virksomheds varer eller gennemgang af relevante regnskaber mv. – vil kunne tilvejebringe oplysninger, der gør det muligt nærmere at angive karakteren og omfanget af de forhold, som mistanken vedrører. Hvis f.eks. skattemyndighederne i forbindelse med et kontrolbesøg i en virksomhed konstaterer, at der sælges ulovligt importerede varer, og der i den forbindelse opstår mistanke om, at der foreligger en strafbar overtrædelse af afgiftslovgivningen, vil skattemyndighederne normalt være berettiget til at fortsætte kontrolbesøget i virksomheden, indtil de nævnte oplysninger er tilvejebragt. Tilsvarende vil gælde, hvis skattemyndighederne på baggrund af en anmeldelse har en – ikke nærmere konkretiseret – mistanke om, at en virksomhed f.eks. sælger ulovligt importerede varer. I så fald vil skattemyndighederne således normalt være berettiget til at foretage et kontrolbesøg, der gør det muligt nærmere at angive karakteren og omfanget af de forhold, som mistanken vedrører.

Myndigheden vil derimod ikke tvangsmæssigt kunne skaffe sig oplysninger i et omfang, der rækker videre, end det nævnte hensyn nødvendiggør. Yderligere oplysninger må i stedet fremskaffes af politiet efter retsplejelovens regler om bl.a. beslaglæggelse.

Det forudsættes, at det er den pågældende myndighed selv, der vurderer, om der foreligger den nævnte mistanke om et strafbart forhold, uden at dette spørgsmål i almindelighed overgives til politiets stillingtagen.

Bestemmelsen er alene til hinder for, at den pågældende myndighed i en række tilfælde gennemfører tvangsindgreb omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1 og 2. Der vil således efter den foreslåede bestemmelse ikke gælde begrænsninger for, at myndigheden – eventuelt efter aftale med politiet – foretager andre sagsbehandlingskridt med henblik på den videre behandling af spørgsmål om fastsættelse af straf, f.eks.